

פָּקוֹדִי - רְלֵיֶד ע'א

ג' שנים-ש"ב: התקא
ז שבט

הזה, וכל הפקידות של המশפנו זהה והבית חוויה כלם כדי לקים את הדulos הזה בסוד כמו שלמעלה, לקשר את העולם הזה בעולם הזה בupil אחד בסוד אחד. להיות הפל אחד ברוך הוא ובאות זמן שהקדוש ברוך הוא יתעורר לחיש את העולם, אז ימצא בפל העולמות בסוד אחד, וכבודו של הקדוש ברוך הוא בכל, אז כתוב (ובירה יד) ביום והוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

פתח רבינו יהודה אחורי ואמר, (טהילים כה) סוד (טהילים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. פסוק זה הרי פרשוהי, אבל סוד ה' ליראיו - אותו סוד עליזון שעומד בגניזות, (שהוא סתום ונעט) לא עומד אלא ליראיו, שהם יראים מהקדוש ברוך הוא פמיד, והם ראיים לאוותם סודות עליונים, ושיהיו אוותם סודות עליונים בגניזות ובגנסר פרראי, ממשום שהם סודות עליונים. אבל מושום שהם סודות עליונים - הסוד שהוא ובריתו להודיעם - הסוד שהוא עומד בברית הקדש, להודיעם, ממשום שהוא מוקם שעומד להגלוות ולדעתי.

ועוד, סוד ה' ליראיו - שהם סודות העומדים ביראה, ואוותם יראי חטא יראוים בהם באוותם סודות עליונים. אבל ובריתו להודיעם - דעת ולפרש דבריהם, ממשום שאוותם הרברבים עומדים לפירוש.

בא וראה, בארכבים ושתים אוותיות נחקק העולם והתקים, וכולם עטרה של השם הקדוש. בשמצטרפות, עלות באוותיהם שלמעלה וירודות למטה, מתעטרות בעטרות בארכבע אצדדי העולם, יוכל להתקים.

אחר לכך יצאו האוותיות ובראוותם העולם למעלה ומטה, בעולם היחור ובעלום הפירוד, וגקראים (שיר השירים) הרי בתר, הרי הפירוד

קיימין בהאי עלמא, (ס"א וכל מדירין דהאי משכנא ומהי ביתא בולחו) בגין לאתקיימא האי עלמא, ברזא דגונא דלעילא, לאתקשרא האי עלמא בעלםא דלעילא, למחיי כלא חד ברזא חדא. ובההוא זמנה דקדושא בריך הוא אתער לחדרותי עלמא, בדין ישפטכחון כלחו עלמין, ברזא חדא, ויקרא דקדושא בריך הוא בכלא, וכדין כתיב, (זכריה יד) ביום הוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

פתח רבינו יהודה אבתרייה ואמר, (טהילים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם. האי קרא הוא אוקמה, אבל סוד יי' ליראיו, והוא רזא עלאה דקיימה בגניזו, (ראשו סתים ונני) לא קיימה אלא ליראיו, דאיןון דחלין לקודשא בריך הוא תדריך, ואינון אה חזון לאינון רזין עלאין, ולמהוי איןון רזין עלאין בגניזו ובסתימו כדקא יאות, בגין דאיןון רזין עלאין. אבל ובריתו להודיעם, רזא דאייהו קיימה בברית קיימה, להודיעם, בגין דאייהו אטר דקיימה לגלאה למנדע.

הו סוד יי' ליראיו, דאיןון רזין דקיימן בדרילו, ואינון דחלין חטהה דחלין בהו, באינון רזין עלאין. אבל ובריתו להודיעם: למנדע ולפרש מאlein, בגין דאיןון מלין דקיימן לפרשא.

הא חי, בארכבעין ותרין אהוון אתקלייף עלמא, ואתקיים. וכלו עטרא דשמא קדיישא. בד מצטרפין, סלקין באתווי לעילא, ונחתין לתפא, מתעטרן עטרין, בארכבע סטורי עלמא, ויכיל לאתקיימא.

ילבד נפקו אהוון וברו עלמא לעילא ותפא. בעלםא דיחודא, ובעלמא דפרודא, ואתקרין הרי בתר, טורי דפרודא דמשתקין.